

Wiener Stadt-Bibliothek.

17758

A

E.K.

CELTES CONRADUS.

Wiener Stadt-Bibliothek.

I

In hoc libello Continentur

¶ Septenaria Sodalitas litteraria Germanie
¶ Alusonii Sententie septem Sapientum se-
ptenis versibus explicate.

¶ Eiusdem Alusonii ad drepanum de ludo se-
ptem sapientum.

¶ Epistola sancti Iheronimi ad magnū Ora-
torem vrbis de legendis & audiēdis poetis.

Septenaria sodalitas Litteraria Germanie

^{Septem} Septem castrensis Danubianus

S Clara grecie recensio lumina
Erraticos septem globos vincencia
Dicinitatis rite munus exequor
Servant eoas graius et gete plagas
Qua pontico septem hostijs hisser mari
Illabitur septemplici haud nilo minor
Hinc nomen est septem datum castrensibus

Dantiscanus Aistulanus

A Unita septem est Rhoma collibus sacris
Quos inter edibus superbis arduus
Suum potens tarpeius exulit caput
Musis palatinus sacer: cauum incolunt
Aues auentinum: cupido celum
Sed exquilinus et quirinalis pium
Iouem vident in viminalis vertice

Domeranus Codoneus

A Etropolitanas feroz alemania
Urbes habet septem vt domus rhomulea
In collibus septena templa condidit
Treuertis vetusta et dicior colonia
~~Et saurum~~ terris madeburgum nobile
Et littorales arcticum prope circulum
Premenensis et rigensis vrbs saurumatum

Albinus Lüneburganus

S Operba cecropis biformis patria
Fecunda que artis edidit septem sacras
Septem sophie gloriatur lumina
Habere: quis septena mundi triplicis
Suspenda cedant plurimum miracula

Pigri bootis syderi septemplici
Vicinus: hec septena lusi carmina

C Alpinus Drauanus

S Actatus est in orbe septenarius
Informe mundi quo chaos formam induit
Duo phebuis alto fulsit: et micantia
Certa ferebat lege celum sidera
Duo terra pontus aer et facta omnia
Natura quo completa: septimo die
Omni quieuit a labore conditor

C Rhenanus Mangioanus Et Mosellanus

O Elo ut recurrunt septem amica sidera
Terre suis cyclis: et orbibus vagis
Mortalia et nostrum genus regentia
Sic terra mater omnium ferax tulit
Septem viros quibus superba grecia
Se iactat eruditione maximam
Mundum beasse mente: luce: gloria

C Accaranus Mercinianus

I Hector sophos gratos superare desine
Achaicis perenne qui viuat agris
Dedere nomen: dote palladis sacre
Monarcha thomanus potestas cesaris
Septem ducum hoc euno creatur dextetis
Germana viuis quis virebit gloria
Atheni et fluentia glorianur turgidi

C Sentencie septem sapientum se-
ptenis versibus explicate Ausonij.

C Bias Prieneus

Que nam summa boni: mens que sibi conscia recti
Pernicies hominum que maxima: solus homo alter

Quis dives? qui nil cupiet. quis pauper? avarus
Que dos matronis pulcherrima? vita pudica
Que casta est? de qua mentiri fama veretur
Quod prudentis opus? cum possit nolle nocere
Quid stulti proprium? non posse et velle nocere.

C Pittacus Mityleneus

Non qui ignorabit qui tacere nesciet
Bono probari malo quā multis malis
Demens superbis invidet felicibus
Demens dolorem ridet in se litium
Pareto legi quisque legem sanxeris
Plures amicos re secunda compates
Paucos amicos rebus aduersis proba

C Cleobolus Lydius

Quanto plus liceat tanto libeat minus
Fortune inuidie est immeritus miser
Felix criminibus non erit diu
Ignoscas alijs multa: nihil tibi
Pateat quisque bonis: prodere vult bonos
Maior meritis gloria non datur
Turpis sepe datur fama minoribus

C Periander Corinthius

Nunquam discedat vtile a decore
Plus est sollicitus magis beatus
Mortem optare malum timere peius
Favis ut libeat quod est necesse
Multis terribilis caueto multos
Si fortuna inuat caueto tolli
Si fortuna inuat caueto mergi

C Solon Atheniensis

Tunc dico beatam vitam cum pacta facta sunt

Par pari ingato cōiunx: quod inpar est diffidet
Non erunt honores vñquam fortuiti muneris
Clam coarguas propinquū palā laudaueris
Pulchrius multo parati: quā creati nobilem
Certa si decreta fors est: quid cauere proderit
Siue sint incerta cuncta quid timere conuenit

Chilo Lacedemonius

Nolo minor me timeat: despiciatq; maior
Vive memor mortis immemor vt sis
Vive salutis *memor* *ignam fugiasq; mra*
Tristia cuncta exuperans aut animum aut amico
Tu bene si facias non meminisse fas est
Grata senectus homini parilis iuuentē
Illa iuuentus grauior que similis senectē

Thales Milesius

Turpe quid ausurus te sine teste time
Vita perit: mortis gloria non mouitur
Quid facturus eris dicere sustuleris
Crux est si metuas vincere quod nequeas
Cum vere obiurges sic inimice viuas
Nil niniū satis est: ne sit et hoc niniū

Pauca loqui prudens multa solum solus

De septē sapiētibus ex greco translatis

Septenis patriam sapientum nomina: voces
Versibus expediam: sua quemq; monosucha dicens
Chilo cui patiens lacedemon noscere se ipsum
Periander trepidam moderare corinthius iram
Et mityleneis nimum nil p̄tacus oris
Mensuram optimum ait elcobulus lyndius in re
Expectare solon finem decet orus athenis
Plures esse bias prauos quem clara priene
Mileti fugisse thales vadimonia alumnus

CDecij magni ausonii ad Drepanum pacatū
proconsulem **De Ludo septem Sapientum.**

Gnosceda isthec: an cognoscenda rearis

At tento drepani perlege iudicio

Equanimus fiam te iudice: siue legenda:

Sive tegenda putes carmina: que dedimus.

Nam primum est meruisse tuum pacate fauorem:

Proxima defensi cura pudoris erit.

Possum ego censuram lectoris ferre seueri:

Et possum modica laude placere mihi.

Nouit equus plausē sonitum ceruicis amares

Nouit et intrepidus verbera lenta pati.

Meonio qualem cultum quesuit homero

Censor aristarchus: normaq; zenodoti.

Pone obelos igitur puriorum stigmata vatum

Palmas non culpas esse purabo meas.

Et correcta magis: q̄ condemnata vocabo:

Apponet docti que mihi lima viri.

Interea arbitrij subiturus pondera tanti.

Optabo ut placeam: si minus ut taceam.

Prologus.

Septem sapientes nomen quibus istud dedit

Superior etas: nec secuta susulit:

Hodieq; in hortis tam palati prodeunt:

Quid erubescis tu togate romule?

Scenam q̄ introibunt tam clari viri?

Nobis pudendum hec non et atticis quoq;

In quibus theatrum curie prebet vicem.

Nostri negotijs sua loca sortito data:

Campus comitijs: vt conscripus curia:

Forum atq; rosita separatis ciuium.

Una est athenis: atq; in omni grecia.

Ad consulendum: publici sedes loci:

Quem in vrbe nostra sero luxus condidit.

Aedilis olim scenam tabulatam dabat

Subito egeratam nulla mole sagea

Murena sic algallius: nota eloquar:
 Post q̄ potentes: nec verentes sumptuum:
 Nomen perenne crediderunt: si semel
 Constructa molis sageo fundamine:
 In omne tempus conderet ludis locum:
 Cuneata crevit hec theatri immanitas.
 Pompeius hanc et balbus: et cesar dedit
 Octavianus concertantes sumptibus.
 Sed quid ego isthec? non hac causa huc prodij
 Ut expeditum quis theatra: quis forum:
 Quis condidisset primas partes menium:
 Sed ut verendos disq̄ laudatos viros
 Pregrederet agere quid vellent sibi
 Pronunciare suas solent sententias:
 Quas quisq̄ prudentum ante vertet.
 Satis profecto que sint: sed si memoria
 Rebus vetustis claudit veniet ludius
 Ediffertator harum: quas ten eo minus.

Ludius

Delphis solonem scripsisse fama est atticum
 ὡς αὐτὸν quod latinum nosce te:
 Multi hoc laconis esse chilonis putant:
 Spartane chilon sit tuum nec ne ambigunt.
 Quod introfertur τὸ δὲ ὅρα καὶ κούβιον
 finem intueri longe vite quo iubes.
 Multi hoc solonem dixisse creso existimant:
 Et pittacum dixisse fama est lesbium
 καὶ ποὺ γῆρας tempus ut nois iubet:
 Sed καὶ ποὺ iste tempestuum est tempus.
 Bias prieneus dixit οὐ κακοὶ κακοὶ
 Quod est latinum plures hominum sunt mali.
 Sed impeutos scito: quos dixit malos.
 μεδίτῃ το παρ Periantri est corinthij:
 Meditationem esse totum: qui putat.
 ἀπὸ τοῦ λέγειν esse dicit lidius
 Cleobulus: hoc est optimus cunctis modus.
 Thales. ὁ γὰρ πρῶτος προέβλεπε

Spondere qui nos nova q̄ presto est vetat:
Nec nos monere fenoratus non placet
Dixere quidam: legifer: venit solon.

¶ Solon

De more greco prodeo in scenam solon
Septem sapientum fama cui palmam dedit
Sed fama non est iudicii severitas:
Nec me esse primum: vestrum vnum existimo.
Equalitas quod ordinem nescit pati.
Ecce olim ineptum delphicus ait deus
Querentem quis nam primus sapientum foret.
Ut in orbe tereti nomen insertum incideret
Ne primus esset: ne vel imus quispiam:
Eorum e medio prodeo gyro solon.
Ut quod dixisse creso regi existimor
Id omnis hominum secta sibi dictum putet:
Grece coactum est: *ἡ πόλις οὐκ ἔστιν ἀθάνατος*
Quod longius fit si latine edisseras
Spectare vite iubeo cunctuos terminum:
Proinde miseros aut beatos dicier:
Euenta quod sunt semper ancipiti statu
Id adeo sic est si queam paucis loquar
Rex an tyrannus hodie cresus fuit
Is beatus dives insanum in modum
Lateribus aureis templa qui diuis dabat
Is me euocant: veni dicto obediens:
Meliore ut vti rege possint hodie:
Rogat beatum prodeam si quem nouerim:
Telena dico ciuem non ignobilem:
Pro patria pugnans iste vitam obierat:
Desperit: alium querit: inueni aglaum
Fines agelli propuj nunquam excesserat:
At ille ridens: quo deinde me ponis loco
Beatus orbe toto qui solus vocor:
Spectandum dico terminū vite paus:
Tum iudicandum si manet felicitas:
Dictum moleste cresus accepit ego

Relinquo regem: bellum ille in persas parat:

Profectus victus regi deditus

At ille captus: ipse funeris instat sui

Qui fama totum se per ambitum dabat:

Volueris in altum fumidos aer globos.

At pene sero cresus ingenti sono

D vere vates inquit: o solon solon

Clamore magno ter solonem nuncupat

Qua voce cyrus motus epyngui iubet

Gyrum per omnem et destrui ardentem pyram:

Et commodum profusus himber nubibus

Repressit ignem: cresus ad regem illico

Per ministrorum ducitur lectam manum.

Interrogatus que in solonem diceret:

Et sciendi causam haberet nominis

Seriem per omnem cuncta regi edisserit:

Miseratur ille: vinctus fortune videns

Laudat solonem: cresum in amicis habet:

Vinctumque pedicis aureis secum iubet

Reliquum quod esset vite totum degeret

Ego duorum regum testimonio

Laudatus et probatus ambobus fui.

Quodque vni dictum est: quisque sibi dictum putet:

Ego iam peregi qua de causa huc prodii:

Venit ecce chilon: vos valere et plaudite.

¶ Chilon

Mumbi sedendo: oculi spectando dolent:

Manendo solonem quoad se se recipiat:

Hic paucā diu loquuntur attici

Unam trecentis versibus sententiam

Tandem peregit meque respectans abiit.

Spartanus ego sum chilon: qui nunc prodeos:

Brevitate nota: qua lacones vsi sunt

Commendo nostrum noscite

Quod in columna iam tenetur delphica:

Labor molestus iste: fructus est optimi

Quid ferre possis: quid non dinoscere:

Noctu diuq; que geras : que gesseris
Ad vsq; puncti tenuis instar querere
Officia cuncta pudor honorum constantia
In hec illa spreta nobis gloria
Dixi valet memores plausum non moror

¶ Cleobulus

Cleobulus ego sum parue ciuis insule
Magne sed auctor quam eluo sententie
quem dixisse existimant.
Interpretare tu orchestre maximus
Stradibus propinquis in xv sedes
an sit optimus modus.
Dic adnuisti gratiam habeo persequar
Per ordinem dixisse ex isto loco
At fer po eta videtur ne quid nimis:
Ut videtur quidem huc pertinere.
Vterq; sensus italicus seu doctus:
Fandi tacendi vicinus summi modus
Beneficiorum gratiarum iniurie
Studij laborum vita in omni quicquid est
Istum requirit optime pause modum
Dixi recedas sit modus: venit thales?

¶ Thales

Milesius sum thales: aquam qui principem
Rebus creandis dixi: ut vates pindatus.
Dedere piscatores extractum mari
Namq; hi iubente delio me legerant:
Quod munus hoc sapienti miserat:
Ego recusans non recepi: sed reddidi
Ferendum ad alios quos priores crederem.
Dein per omnes septem sapientes viros
Missum ac remissum rursus ad me deferunt.
Ego receptum consecraui apollini.
Nam is sapientem deligi phebus iubet:
Non hominem quemq; sed deum credi decet:

Is qui ego sum: causa sed in scenam fuit
 Mihi prodeundi: que duobus ante me
 Dissertor ut sententiae fierem mee:
 Ea displicebit: non tamen prudentibus
 Quos docuit usus et peritos reddidit.
 ἡναπεδωται ecce dicimus
 Latini est. sponte nova presto tibi est:
 Per mille possum currere exempla: ut probem
 Praedes vadesque penitundinis reos:
 Sed nolo nominatum quenquam dicere.
 Sibi quisque vestrum dicat et secum putet:
 Spondere quantis damno fuerit et malo:
 Gratum hoc officium manet ambobus tamen
 Pars plaudite ergo: pars offensi explaudite

C Bias

Bias prieneus dixit: καὶ τὸν ἑσθὶ κακεῖ
 Latine dictum suspicor. plures mali:
 Dixisse sollem: veritas odium parit:
 Malos sed imperitos dixi et barbaros
 Qui ius equum sacros mores negligunt
 Nam populus iste: quo theatrum cingitur
 Totus beatorum est: hostium telus habet
 Dixisse quos me credite plures malos.
 Sed nemo quisquam tam malus iudex fuit
 Qui non amborum partibus se copulet:
 Siue ille vere bonus est: seu dici studet
 Jam fugit illum in visum nomen mali:
 Tibi: valete: et plaudite plures boni.

C Pittacus

Mithriena ortus pittacus sum lesbius
 Μιθρηνε καλεῖται qui dixit sententiam
 Sed iste καλεῖται tempus ut nouis monet
 Et esse καλεῖται tempestivum quod vocant.
 Romana sic est vox veni in tempore
 Vester quoque comicus terentius

Rerum omnium esse primum tempus auctoritat:
Ad antiphilam quo venerat seruos diomo:
Nullo impeditam temporis seruans vicem:
Reputate cuncti quotus offensam incidat:
Spectata cui non fuerit opportunitas:
Tempus me abire: ne molestius: plaudite:

CDesiander

Ophrya creatus perianther huc prodeo:
qui dixi: dictum probos:
Meditationem esse totum quod geras:
Is quippe solus rei gerende est efficax:
Meditatur omne qui puit negotium:
Aduersa rerum vel secunda predicat:
Meditanda cunctis comicus terentius:
Locare sedes: bellum gerere: aut ponere:
Magnas: modicasq; res etiam paruas quodq;
Agere volentem semper meditari decet:
Nam segniores omnes inceptis nouis:
Meditatio si rei gerende defuit:
Nihil est q; ampliozem curam possulet:
Quam cogitare qui gerendum sit: dechine:
Incogitantes fors non consilium regit:
Sed ego me ad partes iam recipio: plaudite:
Meditari vt vestram rem curetis publicam:

finit ludus Septem Sapientum.

C Beati Hieronymi presbyteri ad Magnū Diatorem vrbis Ro-
me satisficientis illius questionī cur secularium litterarum vterer-
tur exemplis. ubi imitāmēto Pauli Apostoli et omnū fere Apo-
stolicorū tractatū docet philosophorum ac poetarum presertim
ad confirmationem nostrorum dogmatum posse deducti.

Usebiū nostrū tuis monitis profecisse. nō tam epistola
tua q̄ ipsius penitudine didicimus. Et mirum in modū
plus correptus placuit q̄ errans leserat. Certauerūt inter
se indulgentia parentis et filij pietas. dum alter preteritorum nō
meminit. alter in futurum quoq; officia pollicet. vnde et mutuo
nobis tibiq; gaudendum est. quia nos filiū recepimus. tu disci-
pulum cōprobasti. Quod autem queris in calce epistole tue. Cur
in opusculis nostris secularium litterarum interdū ponamus ex-
empla et candorem ecclesie ethnicorum sordibus polluiamus? Re-
sponsum breuiter habeto. Nunq̄ hoc queres. nisi te totum Tul-
lius possideret. si scripturas sanctas legeres. si interpretes earum
omisso supercilio euolueres. Quis enim nesciat. et in Moysē. et in
prophetarum voluminibus. quedā assumpta de gentiliū libris?
Et Salomonem philosophis Thiri et nōnulla pposuisse. et aliqua
respondisse. Vnde in exordio prouerbiōrum cōmonet. vt intelliga-
mus sermones prudentie versutasq; verborū parabolās. et obscu-
rum sermonē. dicta sapientū. et enigmata. que proprie dialecticorū
et philosophorum sunt. Sed et Paulus Apostolus Epimenidis po-
ete abusus versiculo est: scribens ad Titum Cretenenses semper mendaces
male bestie vētris pigri. Cuius heroici hemistichium postea Calli-
machus vsurpauit. Nec mirum si apud latinos metrum non seruet
ad verbum expressa translatio. cum Homerus eadem lingua ver-
sus in prosam. vix cohereat. In alia quoq; epistola Menandri po-
nit senariū. Et est clausula versus heroci. ac ne pa-
rum hoc esset. ductor christiani exercitus. et orator inuictus. p Chri-
stio causam agens. etiam in inscriptionē fortuitam. arte torquet in ar-
gumentū fidei. didicerat enī a vero Dauid extorquere de mani-
bus hosius gladium. et Golie supbissimū caput proprio mucrone.

truncace. Legerat in Deutronomio. domini voce pceptū mulie-
ris capuue radendū caput supercilia. oēs pilos. ⁊ ungues corporis
amputandos ⁊ sic eam habenda in cōiugio. Quid ergo mirū si et
ego sapientiā secularem propter eloquiū venustatem: ⁊ membrorū
pulchritudinē de ancilla atq; captiua Israhelitem facere cupio. ⁊ si
quicquid in ea mouuū est idolatrie voluptatis erroris: libidinum
ve precido vel rado. Et mixtus purissimo corpori vernaculos ex ea
genere dño sabaoth: Labor meus in familia chisti proficit. stuprū
in alienā auget numerū conseruorum. Dsee accepit vxorem forni-
cariā. Homer filiam Debelaim id est dulcedinū ⁊ nascit ei de me-
retrice filius Israhel. qui vocatur semen dei. Esaias nouacula acuta
barbam ⁊ crura radit peccantiū. Et Ezechiel in Lipo fornicantis
Hierusalem tondet cesatiem suam. vt quicquid in ea absq; sensu.
⁊ vita est auferatur. Cyprianus vir eloquentia pollens. ⁊ martirio
firmiano narrante mordet. cur aduersus Demetrianū scribens. te
simonijs vsus sit Prophetarū ⁊ Apostolorum. que ille ficta ⁊ cō-
menticia esse dicebat. ⁊ non potius Philosophorū. ac poetarum
quorum auctoritati. vt ethnicus cōtra te non poterat. Scripserūt
contra nos celsus atq; Porphyrius priori Eugenes. alteti Metho-
dius. Eusebius. ⁊ Apollinaris fortissime responderunt. Quorum
Origenes octo scripsit libros. Methodius vsq; ad decem milia pce-
dit versū. Eusebius ⁊ Apollonaris viginquinq; ⁊ triginta vo-
lumina cōdiderunt. Lege eos ⁊ inuenies nos cōparatione eorum
imperitissimos. Et post tanti temporis otium. vir quasi per som-
nium quod pueri didicimus recordari. Julianus Augustus septez
libros in expeditione Parthica aduersum Chistum euomuit. et
iuxta fabulas poetarum suo se ense lacerauit. si contra hunc feri-
bere temptauero. puto interdices mihi. ne rabidū canem philoso-
phorum ⁊ Stoicorum doctrinis. id est Herculis claua reperiutiā
quamq; Elazarenū nostrum. ⁊ vt ipse solebat dicere Halileum. sta-
tim in prelio senserit. ⁊ mercedem lingue putidissime contumeliss
perforatus acceperit. Iosephus antiquitatē approbans Iudaici po-
puli. duos libros scripsit contra Appionē Alerandaniū grama-
ticum. ⁊ tanta seculariū profert testimonia. vt mihi miraculū sub-
eat. quomodo vir hebreus ⁊ ab ifantia sacris litteris eruditus cum
tam grecoz bibliothecā euoluerit. Quid loquar de Philone. quē
vel alterum. vel secundum iudeum Platonē. critici pronuntiāt
Curram per singulos. quadriatus Apostolorū discipulus. ⁊ Athe-
nensis pontifex Ecclesie nōne aduano principi Eleusine sacra in-

uisenti librum pro nostra religione tradidit: tante admirationi
oim fuit. vt psecutionē grauissimā illius excellēs sedaret ingenū
Aristides p̄hs vir eloquentissimus eidem principi Apologeticum
pro Christianis obtulit contextū philosophorum sententijs. quem
imitatus postea Iustinus et ipse philosophus Antonio pio et filijs
eius senatusq; librum contra gentes tradidit. defendens ignomi-
niam crucis. et resurrectionē Christi tota predicās libertate. Quid
loquat de Melitone Sardenſi episcopo. Quid de Apollinare hi-
eropolitane Ecclesie sacerdote: Dionisioq; Couthemon episcopo
et Latiano. et Bardassane et Hereneo. Photini Martiris successo-
re. qui Digenis hereseon singulatum venena ex quibus philoso-
phorum fontibus emanarint. multis voluminibus explicarunt.
Pantenus stoice secte philosophus ob p̄cipue eruditionis gloriam
a Demetrio Alexandrie episcopo missus est in Indiam vt Chri-
stum apud Brachmanas. et illius gēis philosophos p̄dicaret: Cle-
mens Alexandrine ecclesie p̄sbyter meo iudicio omnium erudi-
tissimus. octo scripsit stromatum libros et totidem

τα στροματῶν id est disputationū. et aliū cōtra gentes pedagogi-
quoq; tria volumina. quid in illis indoctū. imo quid non e media
philosophia est. Nunc imitatus Digenes decem scripsit stroma-
teas Christianorum. et philosophorum inter se sententias compa-
rans et omnia nostre religionis dogmata. de Platone et Aristotile
Plumenio. Eurnutoq; confirmans. Scripsit et Hiliciades contra
gentes volumen egregium Hippolitus quoq;. et apollonius Ro-
mane urbis senatores propria opuscula condiderunt: Extant et Ju-
lij africani libri qui temporū scripsit historias. et Theodori qui po-
stea Gregorius appellatus est viri apostolicorū signorum atq; viri-
tutū. et Dionisij alexandrini episcopi anatoli quoq; Laodicene
ecclesie sacerdotis. necnon p̄sbyterorū Pamphili pierij Luciani
Malthionis Eusebij Cesariensis episcopi et Eustachij antiocheni. et
Athanassij alexandrini Eusebij quoq; emiseni. et Triphylli Ciprij et
asterij scitopolite. et Serapionis confessors. Liti quoq; Bosstensis
episcopi. Capadocūq; Basilij gregoriū amphiloichij. qui omnes in
tantū philosophorū doctunis atq; sententijs suos resartūnt libros
vt nescias quid in illis primū admirari debeas. eruditionē seculi
an scientiam scripturarū. Veniam ad latinos. quid Tertulliano e-
ruditijs. quid acutius apologeticus eius. et contra gentes libri cū-
etiam seculi continent disciplinam minutius felix causidicus Ro-
mani fori in libro cui titulus octauus est: et in altero contra mathe

maticos. si tamen inscriptio non mentit auctorem. quid gentili-
um scripturarum dimisit intactum. Septem libros aduersus gen-
tes Arnobius edidit. totidemq; discipulus eius. Lactantius qui
de ita quoq; et opificio dei duo volumina condidit. quos si legere
volueris dialogum Ciceronis in eis et ~~et~~ reperies. Vi-
ctorino martyr in libris suis licet desit eruditio. tamen non deest
eruditionis voluntas. Lyprianus quod idola dii non sunt. qua bre-
uitate. qua hystoriarum omnium scientia. quoq; verborum et sensuum
splendore prestinxit. Hylarius nicenum confessor temporum et
Episcopus est. Quintiliani libro et sulo imitatus est. et numero bre-
uius libello. quem scripsit contra Dioscorum medicum. quid in li-
teris possit ostendit. Iuencusq; presbyter sub Constantino hysto-
riam domini saluatoris versibus explicauit. nec pertinuit Euan-
gelij veritatem sub metri legis mittere. De ceteris vel mortuis vel
viventibus taceo. quorum inscriptis suis et vires manifeste sunt.
et voluntas. Nec statim praua opinione fallaris contra gentes hoc
esse licitum. In alijs disputationibus dissimulandum. quia om-
nes pene omnium libri exceptis ijs. qui cum Epicuro litteras non
didicerunt. eruditiois doctrineq; plenissimi sunt. Quamq; ego il-
lud magis reat. quod dictanti venit in mentem. non te ignorare
quod semper a doctis vitis vsurpatum est. sed per te mihi proponi
ab alio questionem. qui forsitan propter amorem hystoriarum sa-
lustij Calpurnius cognomento lanatus sit. Cui queso ut suade-
as ne rescentium dentibus edentulus inuideat et oculos capreatu
talpa contemnat. diues ut cernis ad disputandum materia. sed
iam epistolariis angustia finienda est.

C Impressum Vienne ductu Contradi
Celtis Anno M Duingentesimo seculari

73

